

ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਏਕਤਾ

ਟੀ. ਬੀ. ਲੈਰੀਮੋਰ, ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਮਸੀਹ ਵਰਗੇ ਮਨ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਸਭ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਪਛਾਣਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਏਕਤਾ ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 133:1 ਨਾਲ ਮਿਲਾਈ: ‘‘ਵੇਖੋ, ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਤੇ ਸੋਹਣਾ ਹੈ ਭਈ ਭਰਾ ਮਿਲ ਜੁਲ ਕੇ ਵੱਸਣ!’’ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਖੁਸ਼ਗਵਾਰ ਨਹੀਂ। ਕੈਂਸਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਰੀਜ਼ ਲਈ ਇਹ ਖੁਸ਼ਗਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖੁਸ਼ਗਵਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਚੰਗੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਜੂਆ ਖੇਡਣਾ ਖੁਸ਼ਗਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੂਆ ਖੇਡਣ ਦੀ ਆਦਤ ਮਾੜੀ ਹੈ। ਭਾਈ ਲੈਰੀਮੋਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਗਵਾਰ ਵੀ। ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ਗਵਾਰ ਵੀ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਗੁਣ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹੋਣ ਤੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਭਾਈ ਮਿਲ ਕੇ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਕੌਣ ਮੁੱਕੇਗਾ?

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਮੁਤਾਬਕ, ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਗਵਾਰ ਹੈ ਸਗੋਂ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਕਾਲੀ ਰਾਤ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਹੱਥੋਂ ਫੜਵਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਲਈ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਉਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅੱਗੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ, ‘‘ਮੈਂ ਨਿਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੀ ਜਿਹੜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਧਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਜੇ ਉਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਹੋਣ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੇ ਪਿਤਾ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਹਾਂ ਜੇ ਉਹ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਹੋਣ ਤਾਂ ਜੋ ਜਗਤ ਸੱਚ ਮੰਨੇ ਭਈ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 17:20, 21)।

ਤੁਹਾਡਾ ਕਤਲ ਕੱਲ੍ਹ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਦੁਆ ਵਿਚ ਝੁਕੇ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਕੀ ਮੰਗੋਗੇ? ਭਲਾ ਤੁਸੀਂ ਬੇਕਾਰ, ਗੈਰਜ਼ਰੂਰੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰੋਗੇ? ਭਲਾ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਾਂ ਲਈ ਦੁਆ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋਣ? ਭਲਾ ਸਾਨੂੰ ਦਿਸਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਕ ਰਾਤ ਪਹਿਲਾਂ

ਏਕਤਾ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਦਿਆਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ? ਯਿਸੂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਖਾਹਿਸ਼ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਰਾਤ ਇਹ ਦੁਆ ਨਾ ਕਰਦਾ।

ਜਦ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ਜੋ ਕਈ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਵਿਚ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨੇ ਏਕਤਾ ਦੀ ਇਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ: ‘‘ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਵਾਸਤਾ ਦੇ ਕੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੱਭੇ ਇਕ ਗੱਲ ਬੋਲੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਫੋਟਕ ਨਾ ਪੈਣ ਸਗੋਂ ਇੱਕੋ ਮਨ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਪੂਰੇ ਹੋ ਜਾਵੋ’’ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:10)। 54 ਜਾਂ 56 ਈਸਵੀ ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਕੋ ਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਜੋ ਉਸ ਵਕਤ ਸੀ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਏਕਤਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਏਕਤਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸਗੋਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਉਹਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਵਾਸਤਾ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤੀ।

ਆਓ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਦੋ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਖੂਬਸੂਰਤ ਏਕਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਏਕਤਾ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੋਵੇ? ਉਹ ਏਕਤਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ? ਜਿਸ ਏਕਤਾ ਲਈ ਮਸੀਹ ਨੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ।

ਇਕ ਦੇਹ ਦਾ ਅੰਗ ਹੋਣ ਵਿਚ ਏਕਤਾ

ਪਹਿਲਾਂ, ਆਓ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਉਸ ਏਕਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਇਹ ਏਕਤਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਣ ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਦਾ ਅੰਗ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ, ਦੋ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਜਮਾਤਾਂ ਵਿਚ ਪਾੜਾ ਐਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਅੱਜ ਦੋ ਕੌਮਾਂ ਵਿਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।

ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡਾ ਮਿਲਾਪ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਕੀਤਾ ... (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2: 14)।

ਅਤੇ ... ਦੋਹਾਂ ਤੋਂ ਆਪ ਵਿਚ ਇਕ ਨਵਾਂ ਇਨਸਾਨ ਰਚ ਕੇ ਮੇਲ ਕਰਾਵੇ। ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ... ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਸਰੀਰ ਬਣਾ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾਵੇ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2: 15, 16)।

ਨਾ ਯਹੂਦੀ ਨਾ ਯੂਨਾਨੀ, ਨਾ ਗੁਲਾਮ ਨਾ ਅਜ਼ਾਦ, ਨਾ ਨਰ ਨਾ ਨਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੱਭੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਹੀ ਹੋ (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:28) ।

ਮਸੀਹ ਨੇ, ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛੋਕੜ ਜਾਂ ਕੌਮ ਦੇ ਹੋਣ। ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ, ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਨਵੀਂ ਕੌਮ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਆਖਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਉਹਨੇ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ; ਨਾ ਹੀ ਉਹਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਲਿਆ ਕੇ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ। ਉਹਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀਆਂ, ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਰੂਹਾਨੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਉਠਾਇਆ (ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੌਕੇ ਜਾ ਹਾਲਤ ਨਾਲ ਜਿਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ, ਵਧ ਕੇ ਸੀ)। ਯਹੂਦੀ ਲਈ ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹੀ ਗੱਲ ਅੱਜ ਕਲੀਸੀਆ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਕੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਸਭ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ। ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਏਕਤਾ ਵਿਚ, ਕੌਮ, ਦੇਸ਼, ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਭ ਫ਼ਰਕ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਲੋਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਜਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਲਿਆਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:20)। ਫਿਰ, ਉਸ ਮੇਲ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ‘ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਭਵਨ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਗ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ’ ਹਨ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:22)। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਇਕ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਨੌਮੋਂਸ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਜ਼ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਅਤੇ ਨਫਰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਮਿਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੂਬੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ, ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਲੋਕ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਹੋ ਰਹੇ ਝਗੜੇ ਮੁੱਕ ਗਏ। ਬੇਸ਼ਕ, ਲੜਾਈਆਂ ਇਸ ਲਈ ਮੁੱਕ ਗਈਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਫੁੱਟ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਦੋ ਸਮਾਜਾਂ ਦੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਕ ਨਵਾਂ ਸਮਾਜ ਬਣ ਗਿਆ ਜੋ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ।²

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ, ਸਾਰੇ ਮੱਤਭੇਦ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦੂਰ ਕਰਕੇ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਅਚਰਜ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਕ ਨਵੀਂ ਜਮਾਤ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਲੋਕ ਯਹੂਦੀ ਜਾਂ ਯੂਨਾਨੀ, ਗੁਲਾਮ ਜਾਂ ਅਜ਼ਾਦ, ਅਮੀਰ ਜਾਂ ਗ਼ਰੀਬ, ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ, ਗੋਰੇ ਜਾਂ ਕਾਲੇ ਦਾ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ‘ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਇਕ’ ਹਨ (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:28)।

ਫਿਰ ਵੀ, ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਏਕਤਾ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ

ਹੈ। ਦੇਹ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵਾਜਬ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹਦੀ ਦੇਹ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਭ ਅੰਗਾਂ ਨਾਲ ਇਕ ਹਨ। ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਨਾ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ, ਨਾ ਰੁਕਾਵਟ, ਨਾ ਫੁੱਟ ਅਤੇ ਨਾ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਸਭ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਇਕ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਏਕਤਾ

ਦੂਜਾ, ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਏਕਤਾ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਏਕਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਏਕਤਾ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਰਾਹੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਏਕਤਾ ਰਾਹੀਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਖਿਆਲਾਂ ਬਾਰੇ ਬਗੈਰ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਦੀ ਦੇਹ ਦੇ ਅੰਗ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਇਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮਿਲਾਪ ਦੇ ਬੰਧ ਵਿਚ ਆਤਮਾ ਦੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ। ਉਹਨੇ ਸੱਤ ‘‘ਏਕਿਆਂ’’ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹਨ। ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਇੱਕੋ ਦੇਹੀ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸੱਦੇ ਦੀ ਇੱਕੋ ਆਸ ਵਿਚ ਸੱਦੇ ਗਏ। ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਇੱਕੋ ਨਿਹਚਾ, ਇੱਕੋ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ, ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ’’ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:4-6)। ਜਿਸ ਦੇਹ ਦੀ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਦੇਹ ਅਰਥਾਤ ਕਲੀਸੀਆ ਹੀ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:22, 23)। ਆਤਮਾ ਖੁਦਾਈ ਦਾ ਤੀਜਾ ਜੀਅ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ (ਮੁਕਾਸ਼ਫਾ) ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਆਸ ਯਾਨੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਆਸ ਹੈ ਜੋ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਰਾਹੀਂ ਹਰੇਕ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:23)। ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅਰਥਾਤ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਜੋ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਮਰਿਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਧਰਮੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜੀ ਉੱਠਿਆ। ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਵਚਨ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 10:17)। ਇੱਕੋ ਬਪਤਿਸਮਾ ਉਹ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਸੀਹ ਨੇ ਗ੍ਰੇਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਦੇ ਅਖ਼ੀਰ ਤਕ ਰਹੇਗਾ (ਮੱਤੀ 28:19, 20)। ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਅਨਾਦੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੈ। ਸੱਤ ‘‘ਏਕਿਆਂ’’ ਬਾਰੇ ਆਰ. ਸੀ. ਬੈੱਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘‘ਇਹ ਅਟੱਲ, ਆਖ਼ਰੀ ਤੱਥ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਰੱਦੇ ਜਾਣ, ਦੇਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ; ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਸਿਓਂ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।’’³

ਜਥੇਬੰਦੀ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਪਰ ਏਕਤਾ ਦੂਜੀ। ਜਥੇਬੰਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰਕੇ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਏਕਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਰਪਣ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ-

ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਏਕਤਾ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਤਾਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਿਲ-ਜੁਲ ਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਇਕ ਮਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ।

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:10 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਏਕਤਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਉਹਨੇ ਸਾਫ਼ ਸਾਫ਼ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੱਤਭੇਦਾਂ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ, ਮਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਏਕਤਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਕੇ ਹੀ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2 ਵਿਚ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣੀ, ਹਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮਰਪਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਮਰਪਣ ਨਾਲ ਇਹ ਏਕਤਾ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ: ‘‘ਅਤੇ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ... ਲੱਗੇ ਰਹੇ। ਅਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵਿਚ ਭਾਈਵਾਲ ਸਨ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:42-44)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਫ਼ਿਲਿੱਪੇ ਦੇ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ‘‘... ਜਿੱਥੋਂ ਤੋੜੀ ਅਸੀਂ ਅੱਪੜੇ ਹਾਂ ਓਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲੀਏ’’ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:16)।

ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਏਕਤਾ

ਤੀਸਰਾ, ਏਕਤਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਦੀ ਰੋਜ਼-ਮੱਰਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਏਕਤਾ ਹੀ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਵੱਲੋਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਸਗੋਂ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਇਕ ਮੱਤ ਹੋ ਕੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਆਮ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਜੀਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਫ਼ਿਲਿੱਪੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਮੇਲ ਨਾਲ ਰਹਿ ਕੇ ਜੀਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਮੇਰੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਮਨ ਹੋ ਕੇ, ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖੋ, ਇਕ ਚਿੱਤ, ਇਕ ਮੱਤ ਹੋਵੋ’’ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:2)। ਉਹਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਮੈਂ ਯੂਓਦੀਆ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਸੰਤੁਖੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਚ ਇਕ ਮਨ ਹੋਣ’’ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:2)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਦਾ ਹਰ ਅੰਗ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮੁਤਾਬਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਗੁਜ਼ਾਰੇ। ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦੇ ਕਦੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਤਕ ਹੀ ਰੱਖਣ।

ਕਲੀਸੀਆ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੇਗੀ ਕਿ ਕੋਈ ਭਾਈ ਆਪਣੇ ਅੰਤਹਕਰਣ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕੰਮ ਕਰੇ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਕ ਦੂਏ ਉੱਤੇ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਲਾਈਏ ਸਗੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰੋ ਭਈ ਠੇਡੇ ਅਥਵਾ ਠੋਕਰ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਨਾ ਰੱਖੋ (ਰੋਮੀਆਂ 14:13) ।

ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਤਕੜੇ ਹਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਈ ਬਲਹੀਣਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਰਬਲਤਾਈਆਂ ਨੂੰ

ਸਹਾਰੀਏ ਅਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾ ਰਿਝਾਈਏ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਰਿਝਾਏ ਭਈ ਉਹ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰਿਝਾਇਆ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੇ ਨਿੰਦਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿੰਦਿਆਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਈਆਂ (ਰੋਮੀਆਂ 15: 1-3)।

ਵਿਹਾਰਕ ਏਕਤਾ ਲਈ ਆਪਸੀ ਸੰਵਾਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸੁਆਰਥੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਵਿਚ ਰਹੇਗਾ ਜਿਹਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਉਹਦੀਆਂ ਖ਼ਾਹਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਚੀ ਸੰਗਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿੱਕਲ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਸੱਚੀ ਸੰਗਤੀ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਸ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਵਿਚ ਵੜ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਹਾਰਕ ਏਕਤਾ ਤਦੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਜੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਦਾ ਹਰੇਕ ਅੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਭਾਈ ਅਤੇ ਭੈਣ ਬਾਰੇ ਬੜੀ ਚੌਕਸੀ ਰੱਖਦਾ ਅਤੇ ਸੋਚਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਅਤੇ ਖ਼ਾਹਿਸ਼ਾਂ ਘੱਟ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਸੁਆਰਥ ਜਾਂ ਕਪਟ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਮਨ ਦੀ ਦੀਨਤਾ ਨਾਲ ਉਹ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਜਾਣੇ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:3)। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੁਚੀ ਦੀ ਫ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸਗੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:4)। ਇੰਜ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਗੁਜ਼ਾਰ ਕੇ, ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:5-8)।

ਸਾਰ

ਇਸ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਹਦੀ ਏਕਤਾ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਏਕਤਾ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਇਕ ਦੇਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਇਕ ਸਿੱਖਿਆ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਕ ਹਨ, ਜੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਏਕਤਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦੇਹ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਰਪਣ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਲੀਸੀਆ ਏਕਤਾ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਰੁਚੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਰੌਲੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਣ: ‘‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਭਾਇਆ ਜੋ ਸਾਰੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾਈ ਉਸ ਵਿਚ ਵੱਸੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਲੀਬ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਮੇਲ ਕਰਾ ਕੇ ਧਰਤੀ ਉਤਲੀਆਂ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਉਤਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਹਾਂ ਓਸੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਵੇ’’ (ਕੁਲੋਸੀਆਂ 1:19, 20)। ਮਸੀਹ, ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਇਸ ਏਕਤਾ ਲਈ ਸੱਦਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:6), ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਿੱਤੀ (ਯੂਹੰਨਾ 17:21; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:16), ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹਦੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:10) ਅਤੇ

ਆਤਮਾ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4: 1-6)।

ਭਲਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ?

ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

(ਇਸ ਦੇ ਉੱਤਰ ਅੰਤਿਕਾ 1 ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ)

1. ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਕਿਵੇਂ ਚੈਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਵੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਵੀ ਹੈ?
2. ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਕ ਰਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀ ਸੀ? (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 17: 21-24.)
3. 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1: 10 ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਏਕਤਾ ਲਈ ਪੌਲਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।
4. ਉਸ ਏਕਤਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਜੋ ਦੇਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
5. ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਏਕਤਾ ਕਦੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ?
6. ਸਿੱਖਿਆ ਰਾਹੀਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਏਕਤਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ। ਦੇਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਹੋਣ ਵਿਚ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਹੈ?
7. ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ?
8. ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਹੋਣ ਵਿਚ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਹੈ?
9. ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਅਮਲੀ ਏਕਤਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਕਦਮ ਹਨ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਚੁੱਕਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ?

ਸ਼ਬਦ ਸਹਾਇਤਾ

ਅੰਤਹਕਰਣ-ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਨੈਤਿਕ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਮਨ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਗ਼ਲਤ ਨਾਲੋਂ ਸਹੀ ਚੁਣਨ ਵਾਸਤੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਅੰਤਹਕਰਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਯੁੱਧਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਤੁਖੇ-ਦੋ ਮਸੀਹੀ ਔਰਤਾਂ ਜੋ ਆਪਸ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਝਗੜਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:2)। ਪੌਲਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਤਰੀਕ਼ ਕੀਤੀ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਟੀ. ਬੀ. ਲੈਰੀਮੋਰ, *ਬਾਇਬਿਲੀਕਲ ਐਂਡ ਸਰਮਨਜ਼*, ਸੰਪਾਦਕ ਐਫ਼. ਡੀ. ਸਰਿਗਲੇ (ਪੰਨਾ ਰਹਿਤ, ਮਿਤੀ ਰਹਿਤ; ਰੀਪ੍ਰਿੰਟ, ਨੈਸ਼ਵਿਲੇ: ਗੋਸਪਲ ਐਡਵੋਕੇਟ, 1961), 35-36 ਵਿਚ "ਯੂਨਿਟੀ"।²ਆਰ. ਸੀ. ਬੈੱਲ, *ਸਟੈਂਡੀਸ਼ ਇਨ ਇਡਿਸਿਅੰਜ਼* (ਆਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਸ: ਫ਼ਰਮ ਫ਼ਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1971), 25. ³ਉਚੀ, 24.